

Svar

2. kontor, JSU
J.nr 096-2

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 34 af 22. januar 2007 (Alm. del § 7 spørgsmål 34).

Spørgsmål:

”Hvilken effekt ville det have haft på miljøet, herunder udslippet af CO₂, såfremt de grønne afgifter - herunder energi- og bilafgifter - fra og med 2002 var blevet reguleret i takt med den generelle prisudvikling i samfundet frem for at være underlagt skattestoppet? Hvor stort ekstra provenu ville der have været, og hvor meget havde det være muligt at forhøje personfradraget med for dette provenu?”

Svar:

De såkaldte grønne afgifter kan rubriceres i tre kategorier:

- Energiafgifter,
- transportafgifter og
- miljøafgifter, der opdeles på:
 - o afgifter på miljøskadelige produkter, som indgår i forbrug eller produktion,
 - o afgifter på udledning af forurenende stoffer,
 - o afgifter på knappe naturressourcer.

Formålet med grønne afgifter er at påvirke virksomhedernes og forbrugernes beslutninger, så de tager mere hensyn til miljøet. Måltretning af grønne afgifter i forhold til miljøvirkningen taler isoleret set for, at de grønne afgifter svarer til de miljøomkostninger, der er forbundet med at fremstille og forbruge varer og tjenester.

Provenuet fra de grønne afgifter var ca. 65 mia. kr. i 2002 og skønnes til ca. 77 mia. kr. i 2007.

Under skattestoppet gælder, at for afgifter der opkræves med et kronebeløb pr. enhed, sættes kronebeløbet ikke op. For værdiafgifter bliver satsen ikke sat op.

Vægtafgiften, den grønne ejerafgift samt skalaknækket for registreringsafgiften er alle angivet som kronebeløb. Siden 1997 har de været underlagt indekseringsordninger, hvor de hvert år automatisk opreguleres med satsreguleringsprocenten plus et tillæg. Med skattestoppet ophævedes den automatiske regulering af vægtafgiften samt tillægsreguleringen af progressionsgrænsen ved beregning af registreringsafgiften. I medfør af det generelle princip om ikke at ændre allerede trufne beslutninger blev skattestoppet på dette område implementeret fra og med 2003.

Provenuet fra de grønne afgifter under gældende regler ekskl. værdi- og bilafgifter er på godt 40 mia. kr. i årets priser i perioden 2003 til 2007.

Tabel 1. Merprovenu ved regulering af grønne afgifter, mia. kr.

	2003	2004	2005	2006	2007
Provenu under gældende regler*.....	40,6	41,0	40,8	40,5	40,7
Provenu reguleret med ændring i nettopriser	41,5	42,5	43,1	43,8	44,8
Merprovenu ved regulering.....	0,9	1,5	2,4	3,3	4,1
Merprovenu ved regulering af bilafgifter.....	0,4	0,7	1,1	1,4	1,8
Merprovenu i alt ved uændret grundlag.....	1,3	2,3	3,4	4,7	5,9

* Ekskl. værdiafgifter og bilafgifter.

Jf. tabel 1 ville provenuet fra de grønne afgifter have været knap 45 mia. kr. i 2007, såfremt afgifterne aktivt var sat op i takt med ændringerne i nettopriserne. Det er godt 4 mia. kr. mere end det ventede niveau. Med regulering af bilafgifterne, ville provenuet være knap 6 mia. kr. højere end under gældende principper ved uændret grundlag. Der er ikke indregnet regulering af provenuet for 2002, idet det er lagt til grund, at skattepolitikken for 2002 generelt var fastlagt inden VK-regeringens tiltræden. Der er ikke taget højde for afledte effekter, herunder grænsehåndelseffekter.

På Skatteministeriets hjemmeside om [stilleskruer i personbeskatningen](#) fremgår, at den skattefrie bundgrænse i indkomstskattesystemet - personfradraget - udgør 39.500 kr. i 2007. Dette personfradrag svarer til en indkomst på ca. 41.850 kr. før fradrag af AM-bidrag, hvilket indebærer, at der alene betales AM-bidrag men ingen indkomstskat af lønindkomst under 42.935 kr.

Fradraget gives ved beregning af bundskatten og de kommunale skatter, og i 2007 har personfradraget en skattemæssig fradragsværdi i en gennemsnitskommune på ca. 38,8 pct. (5,48 pct. bundskat + 8,0 pct. sundhedsbidrag + 25,3 pct. kommune- og kirkeskat) svarende til en skatteværdi på 15.326 kr.

En forhøjelse af personfradraget med 1.000 kr. vil medføre et provenutab på godt 1,6 mia. kr. Provenuskønnet angiver alene de umiddelbare konsekvenser af en given ændring ved uændret adfærd hos skatteyderne. Der er således ikke indregnet eventuelle dynamiske effekter (arbejdsudbudseffekter) eller afledte virkninger på moms og afgifter.

En forhøjelse af personfradraget med ca. 3.650 kr. vil medføre et provenutab på ca. 5,9 mia. kr. ekskl. afledte effekter.

Højere afgifter, vil have en dæmpende effekt på udledningen af CO₂.

Ændringer i vægtafgiften, den grønne ejerafgift og registreringsafgiften vil påvirke størrelse og sammensætning af bilparken samt ændre kørselsomfanget. Opgørelse

af den samlede effekt på CO₂-udledningen er ikke mulig uden en ganske omfattende og tidskrævende analyse.

Størstedelen af el- og fjernvarmeforbruget er omfattet af EU's CO₂-kvotesystem. Højere afgifter for det kvoteomfattede energiforbrug vil dermed ikke føre til mindre CO₂-udledninger inden for det kvoteomfattede område.

Uden for det kvoteomfattede område vil der være en effekt - hovedsagelig fra et lavere forbrug af benzin og diesel samt ikke-kvoteomfattet energiforbrug. En indeksering med nettopriserne fra og med 2003 ville have medført en stigning i disse afgiftssatser med ca. 10 pct. i 2007 i forhold til gældende niveau. Det vurderes, at en afgiftsstigning i denne størrelsesorden vil mindske CO₂-udledningen med knap 0,2 mio. ton.